

I. diel Biblia - Božie slovo, Prológ

written by Drahoslav Vajda | 1. januára 2026

(Úvodný článok zo sedemdielného cyklu „Činnosť Božieho slova“)

A tak teraz, bratia, porúčam vás Bohu a slovu jeho milosti, ktoré môže vzbudovať

a dať vám dedičstvo medzi všetkými posvätenými.

Skutky 20:32

V článku „Stavanie budovy spasiteľnej viery“ sme uviedli: „Je to Božie slovo, ktoré keď ho počujeme a plníme, usilovne študujeme a aplikujeme do svojich životov, je schopné v nás budovať pevnú a bezpečnú stavbu postavenú na základe samotného Krista.“ V tomto sedemdielnom cykle píšeme o činnosti Božieho slova v životoch tých, ktorých základom života je Ježiš z Nazareta. Týmto cyklom sa dostávame k veľmi dôležitej téme, ktorou je vzťah medzi Pánom Ježišom Kristom a Bibliou (Písmom) a k otázke vzťahu každého veriaceho v evanjelium k Biblii.

Biblia sama o sebe prehlasuje, že je *Božie slovo*. Na niektorých miestach je týmto pomenovaním, *Božie Slovo*, označený Boží Syn Ježiš Kristus. Tak je to v Evanjeliu podľa Jána: „Na počiatku bolo **Slovo** a to **Slovo** bolo u Boha a to **Slovo**^{A)} bol Boh (Ján 1:1). „A on, to **Slovo** sa stalo telom a stánilo medzi nami, a hľadeli sme na jeho slávu, na slávu ako jednorodeného od Otca a bol plný milosti a pravdy“ (Ján 1:14). A v Zjavení 19:13 „A bol oblečený v rúchu, pokropenom krvou, a jeho meno sa zovie: **Slovo Božie**“.

V tomto prípade rovnaké pomenovanie poukazuje na rovnosť, totožnosť podstaty. Biblia je *Božie slovo* a Kristus je *Božie Slovo*. Svojou podstatou sú **oboje rovnakým božským autoritatívnym a dokonalým zjavením Boha**. Treba tomu rozumieť tak, že čo sa týka podstaty platí: *Božie slovo* (Biblia) = *Božie Slovo* (Boží Syn). Pritom *Biblia* je zapísané *Božie slovo*; *Ježiš Kristus* je žijúce *Božie Slovo*. Pred svojim vtelením bol Ježiš Kristus večným *Slovom* u Otca. Po svojom vtelení sa večný Boží Syn stal *Slovom učeným telom*. Svätý Duch, ktorý zjavuje Boha prostredníctvom jeho *zapísaného slova* (Biblie), zjavuje Boha rovnako v *Slove učenom telom* (v Ježišovi Nazaretskom).

Hovoríme o rovnosti podstaty *zapísaného* a *žijúceho Slova*. Mali by sme preto aj formálne stále používať len jeden výraz, a to: *Božie Slovo*. V hovorenej reči sa to tak aj deje. V písanom prejave preto, aby sme rozlíšili *zapísané* „Božie Slovo“ od *žijúceho* „Božieho Slova“ používame výraz „Božie slovo“ pre zapísané Slovo (Bibliu) a výraz „Božie Slovo“ pre žijúce Slovo, pre Pána Ježiša Krista z Nazareta. V článkoch na tejto stránke *Slova viery* to budeme tak aj dodržiavať.

Kedže Ježiš Kristus a Biblia sú rovnakej podstaty – v zmysle, v ako o nich píšeme vyššie –, sú v dokonalej jednote, potom náš vzťah k Biblii musí byť ten istý ako vzťah k Ježišovi Kristovi. Táto skutočnosť je v Písme pripomenutá na viacerých miestach:

V štrnástej kapitole evanjelia podľa Jána Pán Ježiš pripravuje svojich učeníkov na to, že zanedlho príde okamih, keď bude od nich fyziky vzatý, a že potom medzi nimi musí nastať nový druh vzťahu a obecenstva. Učeníci to nechápali. Nerozumeli hlavne tomu, ako môžu mať s ním

obecenstvo, keď od nich odíde – a v tom je práve ten nový druh vzťahu a obecenstva. Pán Ježiš im to vysvetlil:

Vo verš 19 im hovorí že „*Ešte krátku chvíľu, a svet ma viacej neuvidí, ale vy ma uvidíte, lebo ja žijem, aj vy žiť budete*“. V ďalších dvoch veršoch im to aj vysvetľuje, ale učeníci neporozumeli, bolo im to zvláštne, že svet ho neuvidí, ale oni áno, a preto sa ho Júda opýtal: „*Pane, čo sa stalo, že máš nám zjaviť seba a nie svetu?*“ (verš 22). Pán Ježiš in na túto otázku odpovedal slovami: „*Keď ma niekto miluje, ten bude ostrihať moje slovo, a môj Otec ho bude milovať, a prídeme k nemu a urobíme si u neho príbytok*“ (verš 23).

Tu im Pán Ježiš odpovedá a vysvetľuje, že to nové obecenstvo bude v tom, že Otec a Syn budú prebývať v učeníkoch – a to im vlastne hovorí už aj vo verši 20. Kľúčom k porozumeniu aké bude to nové obecenstvo a s kým ho Otec a Syn budú mať, je porozumieť slovám „*kto má moje prikázania a ostriha ich, to je ten, kto ma miluje*“ (verš 21) a „*ak ma niekto miluje, ten bude ostrihať moje slovo*“ (verš 23). Učeník, ktorý spĺňa túto požiadavku, túto normu, je pravý učeník. Ten je skutočný nasledovník Pána Ježiša Krista (kristovec). Taký bude milovaný od Otca a Syna. K takémuto prídu Otec aj Syn a urobia si u neho trvalý príbytok. A to je to nové spoločenstvo: Otec a Syn prebývajú v učeníkovi, ktorý ich miluje, ktorý má Božie slovo a ostriha, zachováva ho (verš 20).

K odpovedi Pána Ježiša (verš 23), pripojíme ešte verše apoštola Jána: „*Kto hovorí: Zním ho, a jeho prikázania nezachováva, je klamár, a v tom niet pravdy. Ale kto zachováva jeho slovo, v tom je po pravde láska Božia dokonaná. Po tom známe, že sme v ňom*“ (1. Ján 2:4-5). Prebývanie Otca a Syna v učeníkovi je prejav dokonanej Božej lásky.

Už len samotné tieto dve miesta zdôrazňujú dôležitosť Božieho slova v živote spaseného veriaceho v evanjelium. Vlastniť, mať v sebe Božie slovo je hlavným rozlišovacím znakom nasledovníka (učenika) Ježiša Krista, ktorý ho odlišuje, vydeľuje zo sveta. Je kritériom lásky k Bohu. Vlastnenie a zachovávanie Božieho slova je dôvod lásky Božej k nám a prebývanie Boha v nás.

Už na tomto mieste pripomenieme, že Biblia je najvyšší autoritatívny prostriedok, ktorým, pred všetkými ostatnými, Boh hovorí k svojmu ľudu, zjavuje mu seba, vedie svoj ľud a usmerňuje ho. Držíme postoj, že všetky ostatné formy zjavenia musia byť pozorne overované porovnaním s Písmom, zo zapísaným Božím slovom a môžu byť prijaté len do takej miery, do akej sa zhodujú s učením a príkladmi predloženými v Biblii.

Písmo – Božie slovo -, je najvyšším meradlom, ktorým musí byť všetko ostatné rozsudzované a preverované. Žiadne učenie, žiadna prax, žiadne proroctvo, žiadne zjavenie atď. nesmie byť prijaté, ak nie je v plnej zhode s Božím slovom. Žiadny človek, žiadna skupina (spoločenstvo), žiadna inštitúcia, žiadna cirkev nemá právo Božie slovo zmeniť, ignorovať, alebo sa od neho odkloniť. Ak k takémuto niečomu dôjde, príslušný subjekt sa dostáva do tmy. Tento subjekt (jednotlivca, skupinu atď.) treba viesť k náprave, k návratu späť do svetla Božieho slova. Ak odmietne volanie k náprave, treba postupovať podľa apoštolských inštrukcií daných pre takúto situáciu.

Náš postoj k *Božiemu slovu, Biblii*, je postoj k samému Bohu. Boha milujeme natolko, nakoľko milujeme jeho, *Božie slovo* a ho starostlivo zachováваме (ostriháme). Boha poslúchame (podriaďujeme sa mu) natolko, nakoľko sme poslušní *Božiemu slovu*..

Cyklus „Činnosť Božieho slova“ obsahuje nasledovné články:

1. diel Biblia – Božie slovo, Prológ Úvodný článok k celému cyklu. Vysvetlenie výrazov „Božie Slovo“ a „Božie slovo“. Vzťah veriaceho k Biblii.
2. diel [Autorita Božieho slova](#)
3. diel [Viera a znovuzrodenie](#)
4. diel [Telesné uzdravenie a duchovné osvietenie](#)
5. diel [Víťazstvo nad hriechom a Satanom](#)
6. diel Očistenie a posvätenie
7. diel [Naše zrkadlo a náš sudca](#)

Poznámky

A) V gréčtine „slovo“ („logos“) je mužského rodu. Viac v poznámke C) v článku Stavanie budovy spasiteľnej viery.

Zdroj

- 1) [Zoznam literatúry](#), položka 27 a) Kniha I: *Základy víry*, str.14-18

Prechod na úvodnú stránku – [Úvod](#)

Prechod na pokračovanie [II. diel](#)

Prechod na [Najnovšie články](#) na stránke

Umiestnené: 22. 5. 2025

Doplnené: 27. 5. 2025